

KÖSZÖNTŐ

Hölgyeim és Uraim!

A Magyarok Világszövetsége elnöksége, a Magyar Fórum, vagyis a magyar értelmiségi találkozók védnöksége nevében, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete elnökségének felhatalmazása alapján és az Országos Széchényi Könyvtár munkatársainak megbízásából tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket.

Megjelent közöttünk, az elnökségben foglal helyet *Randé Jenő*, a Magyarok Világszövetségének főtitkára. Megbecsüléssel és örömmel köszöntöm őt.

Jelen van körünkben, az elnökség tagjaként *Billédi Ferencné*, a Magyar Könyvtárosok Egyesületének elnöke. Tisztelettel és barátsággal üdvözlöm őt is.

A rendező szervek által delegált előkészítő bizottság örömmel jelenti: öt év után ismét létrejött a külföldön élő magyar és a hazai könyvtárosok találkozója. Az első találkozó zárónapján – 1980. augusztus 15-én – az összefoglaláskor, a közös megállapodások és ajánlások között fogalmaztuk meg többek között:

"– Kijelentjük, hogy a Magyarok Világszövetsége kezdeményezésére kezdetét vette a külföldön élő és dolgozó magyar, és a Magyarországon élő könyvtárosok eszmecseréje; kívánatosnak tartjuk, hogy a megkezdett eszmecserét folytathassuk a következő években is; most már differenciáltabb tematikákkal és esetleg közös tanácskozások és szekcióülések vegyítésével."

Nem maradt hiú ábránd ez a kinyilatkoztatás. Így a megvalósult mostani együttlétünk a mi részünkről nagyon örömteli.

Nem gondolhattunk gyakori, az egymást közvetlenül követő években rendezendő találkozókra. Mégis, talán hosszúnak tűnik az első találkozó óta eltelt idő. Újra és újra felmerült ugyanis a kérdés: mikor jövünk össze ismét?

Bevallom: jó érzéseket táplált bennünk a külföldtől is ismételten jelentkező igény. Meg a közös munka iránti készség. Már-már a mulasztások érzetét keltette bennünk.

Itthon pedig időközben megalakult a Magyar Fórum, az anyanyelvi mozgalom társadalmi szervezeti mintájára, a magyar értelmiségi találkozók védnöksége. A Magyarok Világszövetségének elnöksége a Magyar Fórumot éppen a kezdeményezések folyamatosságának biztosítása érdekében, további tudományos találkozók kezdeményezésére és szervezésének megvalósítására hozta létre.

Kettős szorításban éltünk mi, nemzeti könyvtárosok. Az olthatatlan vágyunk azonban az volt, hogy könyvtárunk új otthonában találkozhatunk végre. Nem kis erőfeszítésekre volt ehhez szükség. Ezért aztán nem is maradéktalanul teljesült mindaz, amit az első találkozón megvalósíthatónak láttunk a közösen vállalt feladatokból.

Ám most, 1985-ben talán nem félreérthető és nem eltúlzott nemzeti büszkeséggel fogadjuk Önöket itt, a Budavári Palotában, az Országos Széchényi Könyvtár új otthonában.

Így az értelmiségi találkozók, a most már a Magyar Fórum által kezdeményezett és szervezett találkozók sorában a könyvtárosoké az első, amelyik másodszor jött létre.

Engedjék meg, hogy felvillantsam a Magyar Fórum rendezvényeinek sorát:

A "Szórványmagyarság helyzetét kutatók tudományos találkozója" 1984-ben volt. Mint az egyik rendező fél, az Országos Széchényi Könyvtár is bekapcsolódott ebbe. A múlt héten a "Magyar agrárszakemberek tudományos találkozóját" rendezték meg. Most veszi kezdetét a miénk. 1986-ban lesz a "Magyarok szerepe a világ természettudományos és műszaki haladásában" című tudományos találkozó.

Mi ad biztatást, bátorítást nekünk a találkozók egész sorának szervezéséhez?

Mi itt Magyarországon úgy véljük – ezt Pach Zsigmond Pál történész professzorunk fogalmazta meg nemrégiben: "...társadalmi életünk fejlődésének fő árama a legutóbbi egy-másfél évtizedben a nemzettudat gazdagodásának irányába mutatott. Méltó helyre állított, elfeledett vagy mellőzött történelmi, tudományos és művészeti értékeket, korrigált, a hazafiságban nacionalizmust gyanító óvatosságokat, felismert és elismert nemzeti sajátosságokat. Szorosabb kapcsolatokat épített a határainkon túl élő magyarsággal."

Nos, mi ennek a fő áramnak a folyamán a mi szerény képességeinkkel és erőinkkel a még szorosabb kapcsolat erősítésén fáradozunk. Nekünk, könyvtárosoknak, az értékek felfedezésében, a magyar kultúra írott és nyomtatott emlékeinek és mai értékeinek számbavételében, megőrzésében, hasznosításában hézagpótló szerepünk, hivatásunk van. Az első találkozónk zárszavában Szabó Zoltán, akkor a Magyarok Világszövetségének főtitkára, ma a Magyar Fórum elnöke, nagyrabecsült barátunk így szólt: "Ha a sok érték mellett bizonyos hiányérzetre akarnék utalni, úgy ez az lenne, hogy az elhangzottakban aránylag kevés szó esett arról: miképpen lehetne azt a szinte felmérhetetlen szellemi értéket és kincset, amit egy-egy külföldi könyvtár hungarika-anyaga jelent, az eddiginél még hathatósabban, az egyes országokban élő magyarok, illetve a nem magyar nyelvű állampolgárok mind szélesebb körével megismertetni."

Most induló tanácskozásunk tematikája ígéri ezzel a fontos kérdéssel való behatóbb foglalkozást, és gondolom, megvilágítja majd: milyen roppant nagy feladatok állnak még előttünk, amelyek csak közös erőfeszítésekkel oldhatók meg.

Egyébként tanácskozásaink ezen a konferencián is két nagyobb kérdéskörbe illeszthetők:

– hogyan tudnánk a világ különböző pontjain található könyvtári gyűjtemények magyar és magyar vonatkozású állományrészeit jobban hasznosítani, a magyar tudomány és kultúra terjesztésének, az anyanyelvi kultúra ápolásának a szolgálatába állítani;

– hogyan tudjuk alkalmazni a korunk igényei szerinti könyvtári és informatikai eljárásokat szolgáltató tevékenységünkben.

Szívből köszöntöm azokat a résztvevőket, akik másodszor is eljöttek hozzánk, boldogan üdvözlöm azokat a külföldön tevékenykedő magyar kollégákat, akik most tudták elfogadni meghívásunkat először.

Tisztelettel köszöntöm a hazai társadalmi és állami szervek, szervezetek vezető tisztségviselőit, munkatársait, a rokon intézmények, a hazai könyvtárak vezető munkatársait.

A Magyar könyvtárosok II. tudományos találkozóját megnyitom.

Kívánok tartalmas tanácskozást, kívánom az együttlét örömét, kívánok személy szerint is mindenkinek minden jót!

Havasi Zoltán